NEWS

Nekrolog isprintanoj obavijesti

U spomen na papir koji je visio na vratima i zidovima.

3. rujna 2026., Tobias Engl

Opraštamo se od isprintane obavijesti. Visjela je na vratima, izlozima i oglasnim pločama, često nakrivo, katkad godinama, i bez prigovora obavljala svoju službu. Sada nas napušta, tiho, kako je i došla ... s komadićem selotejpa ili pribadačom na uglu.

Treba joj priznati, bila je skromna. Nije trebala struju, mrežu ni lozinku. Tko je imao nešto za reći, napisao je, isprintao, zalijepio i gotovo. „Zatvoreno zbog godišnjeg odmora“, „Molimo pozvonite“, „Svježe obojeno“. Čitave generacije ravnale su se po njoj i uglavnom je bilo točno ono što je na njoj pisalo.

Bila je vjerna, ali rijetko ažurna. Posebna ponuda od pretprošlog mjeseca još je visjela kad je odavno vrijedila nova. U izlogu je blijedjela sve dok crvena nije postala ružičasta, a broj telefona više nitko nije mogao pročitati. Tko ju je htio promijeniti, trebao je pisač, škare i mirnu ruku.

Njezinu zadaću sada preuzima zaslon. On pokazuje ono što vrijedi danas, a ne ono što je vrijedilo u proljeće, i mijenja se u trenutku kad se nešto promijeni. Govori više jezika, povećava slova kad netko slabo vidi i ne blijedi na svjetlu. Ono što je obavijest htjela, on napokon može – uvijek biti točan.

Obavijest za sobom ostavlja prazan zid i malo selotejpa koji se teško skida. Mnogo joj dugujemo i želimo joj mir koji je zaslužila. Neka blago požuti ondje kamo odlaze stare stvari koje su izvršile svoju dužnost.